

Arrest

nr. 227 016 van 2 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. WINDEY
Parklaan 44
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. WINDEY en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit het dorp Charbagh, district Qarghayi, provincie Laghman. U ben een Pasjtoen van etnische origine en een soennitische moslim.

U vertrok samen met uw familie op 11-jarige leeftijd uit Afghanistan omwille van de onveilige situatie in uw district en u reisde naar Pakistan. U vestigde zich aanvankelijk in de wijk Jahangir Abad te Peshawar maar verhuisde later - in de periode 2002-2003 – samen met uw familie naar Hayatabad, een buitenwijk van Peshawar. U behaalde in Pakistan het diploma Bachelor of Business Administration. U en uw familie verbleven legaal in Pakistan en beschikten erover Proof of Registration-kaarten (PoR-Kaarten).

Tijdens uw verblijf in Pakistan keerde u af en toe terug naar uw geboorteregio in Afghanistan voor korte periodes van 1 of 2 nachten.

In 2010 leerde u P. (...) - de toekomstige vrouw van uw neef Q. (...) - kennen op het huwelijk van iemand van uw stam in Afghanistan. In 2013 kwamen Q. (...) en P. (...) naar Pakistan omdat ze problemen hadden om kinderen te krijgen. Q. (...) zette P. (...) af bij uw familie in Pakistan en keerde vervolgens terug naar Afghanistan. Tijdens haar verblijf in Pakistan zorgde u voor P. (...) en u bracht haar verschillende keren naar de dokter. Toen u op een bepaald moment met haar alleen thuis was, kwam ze dichtbij u zitten en begon ze u te kussen. U had vervolgens seks met haar. Nadien excuseerde u zich bij P. (...) maar u sprak met haar niet meer over wat er gebeurd was tussen jullie. Ze verbleef vervolgens nog 10 à 15 dagen bij u thuis vooraleer ze terugkeerde naar huis.

Tijdens de winter van 2015 kwam u via uw vader te weten dat P. (...) vermoord werd door haar vader, een voormalig talibancommandant. Uw vader vroeg u of er iets gebeurd was tussen u en P. (...) maar u ontkende dit. Sinds dat moment vreest u vermoord te worden door de familie van P. (...) en uw eigen familie. U verliet vervolgens het huis van uw ouders en u verbleef de volgende twintig dagen een Pakistaanse vriend. Daarna verbleef u op het internaat of in een hostel bij andere studenten tot het moment van uw vertrek uit Pakistan.

U verliet Pakistan op 2 februari 2017 en u reisde met een studentervisum naar Londen in het Verenigd Koninkrijk (VK) waar u zich ingeschreven had voor een master in Global Finance aan Coventry University. Uw familie keerde in 2017 – na de maand ramadan (26 mei 2017-24 juni 2017) – terug naar Afghanistan omwille van de spanningen op het grensgebied tussen Afghanistan en Pakistan. Ze vestigden zich opnieuw in het dorp Charbagh, district Qarghayi, provincie Laghman.

U vertrok uit het VK in september 2018 en u reisde via Frankrijk naar België. U kwam in België aan op 16 oktober 2018 en u diende uw verzoek om internationale bescherming in op 24 oktober 2018.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten voor: een attest van goed gedrag en zeden uit Peshawar, een registratiebewijs van uw verblijf in Londen, uw diploma van de opleiding tot Bachelor of Business Administration, uw diploma van het secundair onderwijs, uw geboorteakte/bewijs, uw PoR-kaart uit Pakistan en uw taskara.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest dat u bij een terugkeer naar Afghanistan zal vermoord worden door de familie van P. (...), met name door haar vader die een voormalig talibancommandant is. P. (...) werd zelf vermoord door haar vader nadat hij te weten kwam dat ze een buitenechtelijk avontuur had gekend. U vreest tevens door uw familie vervolgd te worden omdat P. (...) de vrouw van uw neef Q. (...) was. Daarnaast vreest u bij een terugkeer naar Afghanistan problemen te kennen omwille van uw opleidingsniveau, uw Pakistaans accent én omwille van het feit dat u uw geloof in de islam op uw eigen manier wenst te beleven. Voorts vreesde u in Pakistan gearresteerd of gedood te worden door de politie.

Wat betreft uw verklaring dat u in Pakistan de autoriteiten vreest, nl. het feit dat u vreest gearresteerd te worden of gedood te worden door de politie of andere mensen in Pakistan (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5), wordt opgemerkt dat in het kader van uw verzoek om internationale bescherming uw vrees voor vervolging ten opzichte van het land waarvan u de nationaliteit draagt, in casu Afghanistan, dient te worden beoordeeld. Omdat deze feiten zich afspelen in Pakistan en uit uw verklaringen niet blijkt dat u als gevolg van deze feiten in Afghanistan vervolging vreest, kan u bezwaarlijk een internationale beschermingsstatus worden toegekend naar aanleiding van de problemen die u met de autoriteiten zou kennen in Pakistan.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent immers dat uw asielrelaas ongeloofwaardig is.

Vooreerst is het bijzonder vreemd en weinig overtuigend dat u pas dermate laattijdig, op 24 oktober 2018, een verzoek om internationale bescherming indiende in België, hoewel u al sinds februari 2017 in Europa verbleef. Toen u gevraagd werd om welke reden u tijdens uw lange verblijf in het VK – van februari 2017 tot september 2018 – geen verzoek om internationale bescherming had ingediend, verklaarde u dat u via een studentervisum was binnengekomen en u in het VK geen recht had om een verzoek om internationale bescherming in te dienen wanneer u met dergelijk visum het land bent

binnengekomen (CGVS, pg. 16). Dergelijke verschoning voor het laattijdig indienen van uw verzoek om internationale bescherming in Europa is echter totaal onaannemelijk. Het recht om een beroep te doen op internationale bescherming in een EU-land als het VK is immers niet afhankelijk van de manier waarop u het land bent binnengekomen of het verblijfsstatuut dat u daar als buitenlander hebt. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt ook dat er alleen al in 2015 duizenden buitenlandse studenten een verzoek om internationale bescherming indienden in het VK. Daarnaast stelt de organisatie RighttoRemain – die zich inzet voor de rechten van vluchtelingen in het VK – dat ‘sommige mensen in het VK binnenkomen via een bezoekersvisum, studentenvisum of werkvisum en asiel aanvragen bij hun aankomst in het VK of op een latere datum’. Gezien de wijdverspreidheid van deze praktijk, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u op de hoogte was van uw recht om asiel te vragen in het VK. Het feit dat u pas meer dan een jaar na uw aankomst in Europa besloot om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de ernst van uw beweerde vrees. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u, wanneer u werkelijk een gegronde vrees voor vervolging hebt in uw land van herkomst (uw eigen familie en de familie van P. (...) die u zouden willen vermoorden), u dan zo snel mogelijk na uw aankomst in Europa probeert om een verzoek om internationale bescherming in te dienen én u hier niet meer dan een jaar mee wacht.

Daarnaast is het bijzonder merkwaardig dat u tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op geen enkele wijze melding maakte van de moord op P. (...) én de vrees die u heeft voor haar vader. U sprak bij de DVZ immers enkel over de neef van uw vader, Q. (...), met wie u een probleem had omdat u een relatie had gehad met zijn vrouw en dat u tijdens uw verblijf in Pakistan af en toe terug ging naar Afghanistan en u zo een relatie was begonnen met P. (...) (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS vertelde u echter dat P. (...) vermoord werd in 2015 nadat haar familie op de hoogte was geraakt van uw relatie met haar (CGVS, pg. 23 & 24). U verklaarde dat u hierbij uw eigen familie vreesde maar ook haar familie omdat haar vader een ex-talibancommandant was (CGVS, pg. 25). Het feit dat u de moord op P. (...) door haar vader en uw vrees voor haar vader niet vermeldde tijdens het interview bij de DVZ is onaannemelijk gezien u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangaf dat u bij de DVZ wel de belangrijke punten had vermeld (CGVS, pg. 3). Dergelijke flagrante omissie met betrekking tot elementen die aan de kern van uw asielrelaas raken, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. De moord op P. (...) door haar vader en uw vrees voor haar vader omdat u met P. (...) een buitenechtelijk avontuur had gekend, kunnen immers bezwaarlijk details uit uw asielrelaas genoemd worden.

Voorts bevatte uw asielrelaas een amalgaam van vage, weinig aannemelijke en incoherente verklaringen die de geloofwaardigheid van uw verhaal over de verboden relatie en de problemen die u daardoor zou kennen verder ondergraven.

Ten eerste legde u weinig overtuigende verklaringen af over uw relatie met P. (...). Zo is het in de door u geschetste context weinig aannemelijk dat P. (...) zelf het initiatief zou nemen om met u naar bed te gaan (CGVS, pg. 21). U verklaarde immers dat het seksuele contact tussen u en P. (...) niet het resultaat was van een lange voorbereiding of planning maar spontaan op haar initiatief plaatsvond bij u thuis – een plek waar uw familie en haar schoonfamilie steeds binnen konden komen – zonder dat er grote voorzorgsmaatregelen genomen werden. Zij begon u immers na een gesprek te kussen waarna u seks met haar had. U zei dat het een kans was en u ze genomen had (CGVS, pg. 20 & 21). Het lijkt echter weinig aannemelijk dat de dochter van een ex-talibancommandant, gezien de extreme opvattingen die de taliban- of ex-talibanstrijders erop nahouden, op dergelijke wijze – met name op een impulsieve manier zonder enige voorzorgsmaatregel te nemen in een omgeving waar men makkelijk ontdekt zou kunnen worden - het risico zou nemen om overspel te plegen waardoor ze haar en uw leven in gevaar zou brengen (CGVS, pg. 22). Voorts legde u zeer vage verklaringen af over P. (...) wanneer u vragen werden gesteld over haar persoon en haar familie. U stelde immers dat u geen informatie had over haar familie en zelfs niet wist hoeveel broers of zussen ze had. Tevens kon u niets vertellen over haar interesses (CGVS, pg. 22). Dergelijke totaal gebrek aan kennis over P. (...) en haar familie doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u over P. (...) en haar familie toch enige kennis hebt – hoewel u slechts een kortstondige relatie had met haar – aangezien u beweerde dat u veel aandacht aan haar besteed had, u haar geholpen had en u verschillende keren met haar gesproken had (CGVS, pg. 20 & 21).

Ten tweede legde u tijdens het interview bij de DVZ en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS weinig coherente verklaringen af over uw verblijfplaats in Pakistan gedurende de laatste periode voor uw vertrek naar het VK. Tijdens het interview bij de DVZ verklaarde u dat u de laatste 2 maanden in Pakistan voortdurend thuis zat uit angst om gearresteerd of gedood te worden door de politie of andere mensen (verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Tevens had u bij het invullen van de persoonsgegevens aangegeven dat u sinds uw kindertijd in Pakistan woonde in Hayatabad, fase 1,

sector D4, straat 34, nr. 780 en dat u daar tot uw vertrek zou hebben gewoond (verklaring DVZ, persoonsgegevens, vraagnr. 10). Dit adres is het adres waar u bij uw ouders woonde (CGVS, pg. 11). Gelet op bovenstaande verklaringen bij de DVZ, waaruit geenszins blijkt dat u voor uw vertrek uit Pakistan nog op een andere plek zou gewoond hebben dan het huis van uw ouders in Hayatabad is het dan ook opmerkelijk dat u bij het CGVS verklaarde dat u vanaf eind 2015 – meer dan een jaar voor uw vertrek uit Afghanistan – niet meer thuis woonde (CGVS, pg. 24). U stelde immers dat u voor 20 dagen bij Ahmed woonde en nadien niet meer naar huis ging en verbleef op internaat of hostel bij andere studenten. U keerde slechts sporadisch overdag terug naar huis wanneer u daar de kans voor kreeg (CGVS, pg. 24). Dergelijke weinig coherente verklaringen over de plaats waar u ondergedoken woonde sinds de moord op P. (...) eind 2015, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Redelijkerwijs kan er van u immers verwacht worden dat u samenhangende en eenduidige verklaringen aflegt over de plek waar u gewoond zou hebben in de laatste periode voor uw vertrek uit Pakistan.

Ten derde legde u inconsistente verklaringen af over het aantal keren dat u terugkeerde naar Afghanistan tijdens de periode waarin u P. (...) voor het eerst zag. U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aanvankelijk dat u tussen het jaar 2000 en 2011 een tiental keren naar Afghanistan terugkeerde voor een periode van 1 of 2 nachten. U verklaarde voorts dat u in 2011 slechts één keer terugkeerde naar Afghanistan om uw taskara op te halen (CGVS, pg. 14). Vervolgens beweerde u dat u P. (...) voor het eerst leerde kennen op een huwelijksfeest eind 2010 (CGVS, pg. 18). Nadien verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter dat u in de periode 2010-2011 10 à 12 keren terugkeerde naar Afghanistan en u was er 100% zeker van dat u in 2011 meer dan 1 keer terugkeerde naar Afghanistan. U zou nadat u afstudeerde in 2010, om de twee maanden naar Afghanistan teruggekeerd zijn (CGVS, pg. 19 & 20). Dergelijke inconsistente verklaringen over het aantal keren dat u terugkeerde naar Afghanistan in de periode waarin u P. (...) voor het eerst zag – met name dat u enerzijds verklaarde tussen 2000 en 2011 een tiental keren teruggekeerd te zijn naar Afghanistan waarvan slechts één keer in 2011 maar u anderzijds verklaarde dat u in de periode 2010-2011 10 à 12 keren terugkeerde en u er 100% zeker van was dat u in 2011 meer dan één keer terugkeerde naar Afghanistan – ondermijnt verder uw algehele geloofwaardigheid én de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u over de periode van uw leven waarin u voor het eerst in contact kwam met P. (...) samenhangende en coherente verklaringen aflegt.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat het weinig aannemelijk is dat u een slechte relatie met uw familie zou gekend hebben sinds de gebeurtenissen met P. (...) in 2015, gezien de financiële ondersteuning die u van hen nadien nog kreeg voor uw studies. U verklaarde immers tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat uw vader in 2015 via zijn broer te weten kwam dat P. (...) vermoord was (CGVS, pg. 23). Sindsdien vreest u door uw familie – de neef van uw vader en andere familieleden die aan zijn kant zullen staan – vermoord te worden (CGVS, pg. 25). Gelet op bovenstaande verklaringen waaruit blijkt dat u uw familie ten schande zou hebben gemaakt, is het dan ook weinig logisch dat uw familie, wanneer u werkelijk een buitenechtelijke relatie zou gekend hebben met de vrouw van uw neef, die tot conflicten zou hebben geleid, u zou blijven steunen en uw studies zou blijven financieren. U verklaarde immers dat u na uw vertrek naar het VK, enkele dagen bij uw oom verbleef en u van hem geld leende om het eerste deel van uw studies te betalen (CGVS, pg. 15). Dergelijke financiële en logistieke ondersteuning door uw oom doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aangezien het weinig waarschijnlijk is dat uw oom u zou helpen in het VK wanneer u uw familie dermate in diskrediet zou gebracht hebben door een buitenechtelijke relatie aan te gaan met de vrouw van uw neef.

Voorts is weinig aannemelijk dat u omwille van uw studieniveau problemen zou kennen bij een terugkeer naar Afghanistan. Uw verklaring dat er een Afghaanse jongen omwille van zijn diploma vermoord werd in Afghanistan omwille van afgunst is een blote bewering die u op geen enkele wijze staaft. Bovendien toont dergelijk geïsoleerd incident, wanneer dit werkelijk zou hebben plaatsgevonden, op geen enkele wijze aan dat er in Afghanistan sprake is van systematische vervolging van personen louter omwille van hun opleidingsniveau. U gaf bovendien zelf aan dat u of uw familie omwille hiervan nog geen concrete bedreigingen hadden gekend (CGVS, pg. 17).

Ten slotte verklaarde u problemen te kennen omwille van uw Pakistaans accent in Afghanistan. U stelde dat ze u als belediging Pakistaan noemen (CGVS, pg. 17). Dergelijke beledigingen waarbij men verwijst naar uw Pakistaanse accent kunnen echter bezwaarlijk aanzien worden als een daad van systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat vele honderdduizenden Afghanen vanuit Pakistan zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat nergens wordt gedocumenteerd dat specifiek het hebben van een Pakistaans accent voor problemen zou zorgen. Voorts verwijst u naar het feit dat u een niet-praktiserend moslim bent en het uw eigen keuze is als u wenst te bidden (CGVS, pg. 26). U stelde dat u omwille hiervan ook problemen kende met andere moslims. U stelde dat u één keer met het heilig boek had gegooid - zonder dat u er zich van bewust was

dat het de Koran was en 'de mensen' toen heel erg boos worden. Aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees omwille dit specifieke incident kan overigens worden getwijfeld. U vermeldde dit immers niet tijdens het interview bij DVZ. Indien u werkelijk vervolging zou vrezen omwille van het gooien met een Koran, wat als blasfemie kan worden gezien, is het niet geloofwaardig dat u dit niet zou hebben vermeld op het moment van het indienen van uw verzoek om internationale bescherming. Het loutere feit dat u een minder devoot persoon bent en geen 5 keren per dag bidt, is daarenboven onvoldoende om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Er dient benadrukt te worden dat u nog steeds een soennitische moslim bent én actueel – behalve de opmerkingen die u over uw gedrag zou gekregen hebben – geen concrete bedreigingen aanhaalt in Afghanistan omwille van het feit dat u zich niet steeds houdt aan alle religieuze voorschriften (CGVS, pg. 5).

De door u in het kader van uw asielpprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw attest van goed gedrag en zeden uit Peshawar, een registratiebewijs van uw verblijf in Londen, uw diploma van de opleiding tot Bachelor of Business Administration, uw diploma van het secundair onderwijs, uw geboorteakte/bewijs, uw Proof of Registration kaart uit Pakistan en uw taskara bevestigen enkel uw identiteit, uw opleidingsniveau, uw oorspronkelijke herkomst uit het district Qarghayi in de provincie Laghman, uw lang verblijf in Pakistan en uw verblijf in Londen, die in deze beslissing niet worden betwist.

Gelet op dit alles is het niet aannemelijk dat er op heden in Afghanistan in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden. Evenmin maakt u aannemelijk een reëel risico op het lijden van ernstige schade te kennen zoals voorzien in artikel 48/4 § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse verzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 30 augustus 2018 en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018 in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. EASO wijst er op dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de

veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. In de meerderheid van de Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van 'open combat' of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich ofwel in de regio Jalalabad/Behsud/Surkhrod ofwel in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Jalalabad via de internationale luchthaven van Kaboel en de weg tussen de Afghaanse hoofdstad en Jalalabad op een relatief veilige manier toegankelijk is. Vanuit Jalalabad kan u doorreizen naar de omliggende districten Behsud en Surkhrod, gelegen ten noorden en ten westen van het district Jalalabad. Opstandelingen viseren soms controleposten en konvoien van veiligheidsdiensten op de weg. Als gevolg van dergelijke aanvallen kan het verkeer op de weg soms urenlang geblokkeerd zijn. Het gegeven dat de weg een doelwit vormt van de opstandelingen belet niet dat er nog steeds sterk seizoensgebonden migratiepatronen zijn, waarbij vele Afghanen de koude wintermaanden in Kabul ontvluchten door naar Jalalabad te reizen, en in omgekeerde richting de drukkende hitte in de zomer ontvluchten richting Kabul. Uit dezelfde informatie blijkt dat het grootste probleem op deze weg er de verkeersveiligheid is, waarvan de oorzaken moeten worden gezocht bij roekeloos rijgedrag en een verouderd wagenpark. Dergelijke risico's houden echter geen enkel verband met een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad van 20 februari 2018; EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017; en EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat gewapende militante groeperingen zoals de taliban en Islamitische Staat (ISKP) actief zijn in de meer afgelegen delen van de provincie. Zo is ISKP hoofdzakelijk openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. De taliban is op zijn beurt voornamelijk sterk aanwezig in de westelijke districten van de provincie. De taliban en ISKP bestrijden elkaar voor de controle over territoria en de aanwezige mijnen, in het bijzonder in het Tora Bora gebied van waaruit diverse goederen van en naar Pakistan gesmokkeld worden. De zuidelijke en zuidwestelijke districten worden het meest getroffen door deze gewapende strijd. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er in hun hoofde geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Inzake de veiligheidssituatie dient echter herhaald en benadrukt te worden dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. Dit geldt eveneens voor de stad Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart provinciaal district vormt. In het bijzonder voor Jalalabad, één van de grotere steden in Afghanistan, dient opgemerkt te worden dat het geweldsniveau en de typologie van het geweld er erg verschillend is van de rest van de provincie Nanagarhar. De stad is stevig in handen van de overheid.

Het geweld is er voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van aanslagen met berybommen (IED's), mijnen en andere explosieven. Daarnaast vonden er ook enkele complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad bovendien groter is dan de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud, en Surkh Rod, respectievelijke ten noorden en ten westen van de stad Jalalabad. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van de stad Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Uit de beschikbare informatie blijkt bovendien dat de typologie van het geweld in de districten Jalalabad, Behsud en Surkhrod gelijklopend is, en in alle drie de districten kan het gros van het geweld toegeschreven worden aan de taliban of ISKP.

Hoewel het geweld in de drie districten voornamelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld ervoor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is niet van dien aard dat het inwoners van Jalalabad, Behsud of Surkhrod dwingt hun woonplaats te verlaten. De drie districten blijken daarentegen een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in Jalalabad/Behsud/Surkhrod niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Jalalabad/Behsud/Surkhrod aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel kan blijken.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017 en de COI Focus Afghanistan: Security situation in Kabul city van 24 april 2018) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies.

Niettegenstaande het geweld in Kabul stad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de stad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de stad Kabul te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 5 miljoen inwoners heeft en dat er voor het jaar 2017 in de stad 1612 burgerslachtoffers vielen ingevolge zelfmoord- en complexe aanslagen. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de

AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Daarnaast heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij moskeeën en evenementen van de sjiitische gemeenschap gevisieerd werden. Verder worden ook religieuze en tribale leiders die samenwerken met de overheid, moskeeën, leden van de clerus, alsook journalisten en mensenrechtenactivisten gevisieerd.

Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit niet voorkomen in de stad, ook tijdens piek van aanslagen in januari 2018. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in de stad Kabul niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar de stad Kabul aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel kan blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Jalalabad/Behsud/Surkhrod of Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de regio Jalalabad/Behsud/Surkhrod en in Kabul stad. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 30 augustus 2018 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

In de EASO Guidance Nota wordt een intern vestigingsalternatief voor alleenstaande mannen en getrouwde koppels zonder kinderen over het algemeen redelijk geacht. In de Guidance Note wordt gesteld dat er, niettegenstaande een hervestiging gepaard kan gaan met een zekere hardheid, kan besloten worden dat verzoekers die tot deze categorieën behoren, in principe in staat zijn om er, zonder ondersteunend netwerk, in hun levensonderhoud te voorzien.

Het CGVS benadrukt hierbij dat er niet van uitgegaan wordt dat een intern vestigingsalternatief per definitie mogelijk is voor elke Afghaanse verzoeker om internationale bescherming die tot één van voornoemde categorieën van personen behoort. Het CGVS past het principe van een intern vestigingsalternatief slechts toe wanneer er in concreto wordt vastgesteld dat de verzoeker over een reëel verblijfsalternatief beschikt elders in Afghanistan.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de regio Jalalabad/Behsud/Surkhrod of in Kabul stad vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een alleenstaande jongeman bent, die universitaire studies deed zowel in Pakistan als het Verenigd Koninkrijk (CGVS, pg. 13-15). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u en uw familie in Afghanistan en Pakistan over een zekere mate van welstand beschikten. Zo verbleef u samen met uw familie in Pakistan in de wijk Hayatabad, een buurt waar – volgens uw verklaringen en volgens de informatie waarover het CGVS beschikt – voornamelijk welgestelde Afghanen woonden (CGVS, pg. 11-12). Daarnaast verklaarde u dat uw familie uw studies in Pakistan financierde. Gelet op de grootte van deze financiering – uw familie betaalde immers 42 000 roepies per semester wat gelijk stond aan het betalen van 6-7 maanden huur – wijst dit element tevens op de welstand van uw familie (CGVS, pg. 13). Daarnaast bleek u tijdens uw verblijf in Londen over een grote mate van zelfredzaamheid te beschikken aangezien u er zelf werkte om uw studies te betalen (CGVS, pg. 15). Voorts komt u ook voort uit een hoogopgeleide familie: zo was uw grootvader een

gerespecteerd man in het dorp omdat hij de oprichter was van de eerste madrassa en school (CGVS, pg. 9). Bovendien kreeg zelf uw zus de kans om verder te studeren in Pakistan: na haar middelbaar onderwijs verdiepte zich in het Engels en het omgaan met de computer (CGVS, pg. 9). Ten slotte dient nog te worden opgemerkt dat er geenszins kan worden gesteld dat u volkomen ontworteld zou zijn uit Afghanistan. U heeft er immers nog veel familie wonen; onder meer uw ouders die terugkeerden naar Afghanistan in 2017 en uw schoonbroer en zus die in de buurt van Jalalabad wonen (CGVS, pg. 8 & 9). Ten slotte verklaarde u zelf dat u in de periode 2000-2011 zelf nog regelmatig terugkeerde naar uw regio van herkomst in Afghanistan na uw vertrek naar Pakistan (CGVS, pg. 14, 19 & 20). Gelet op bovenstaande elementen kan men er redelijkerwijze van uitgaan dat u in staat bent om een duurzaam leven op te bouwen in de regio Jalalabad/Behsud/Surkhrod of Kabul.

Men kan dus concluderen dat u over de vaardigheden beschikt om in de regio Jalalabad/Behsud/Surkhrod of Kabul aan de slag te gaan en er als zelfstandig jongeman een bestaan uit te bouwen.

Gevraagd naar uw mogelijkheden om zich in uw land van herkomst te hervestigen stelde u dat de personen die u vreesde u overal zouden kunnen vinden in Afghanistan (CGVS, pg. 26). Zoals eerder in deze beslissing werd aangetoond kan er echter geen geloof gehecht worden aan uw beweringen inzake de problemen die u zou gekend hebben met uw familie en de familie van P. (...) omdat u met haar een buitenechtelijke relatie zou gekend hebben zodat deze niet als een ernstige belemmering voor hervestiging binnen uw land van herkomst kunnen worden beschouwd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u in de regio Jalalabad/Behsud/Surkhrod of in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In haar verzoekschrift gaat verzoekende partij in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Zij beroept zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaansluiting. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een

verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. De Raad wijst verzoekende partij erop dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt gemotiveerd waarom geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij beweerde overspel met P., de vrouw van haar neef Q., en de problemen die zij als gevolg daarvan zou hebben gekend. Meer bepaald wordt gemotiveerd dat aan het asielaanvraag van verzoekende partij geen enkel geloof kan worden gehecht gelet op (i) de vaststelling dat verzoekende partij dermate laattijdig, op 24 oktober 2018, een verzoek om internationale bescherming indiende in België, hoewel zij al sinds februari 2017 in Europa verbleef; (ii) het feit dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken op geen enkele wijze melding maakte van de moord op P. én de vrees die zij heeft voor haar vader; (iii) de onaannemelijkheid dat P. zelf het initiatief zou nemen om met verzoekende partij naar bed te gaan op een plek waar familieleden steeds binnen konden komen zonder dat er grote voorzorgsmaatregelen genomen werden; (iv) haar zeer vage verklaringen over P. wanneer haar vragen werden gesteld over haar persoon en haar familie; (v) de incoherente verklaringen van verzoekende partij over haar verblijfplaats in Pakistan gedurende de laatste periode voor haar vertrek naar het VK; (vi) de inconsistente verklaringen van verzoekende partij over het aantal keren dat zij terugkeerde naar Afghanistan tijdens de periode waarin zij P. voor het eerst zag; en (vii) het onaannemelijk karakter van haar bewering dat zij een slechte relatie met haar familie zou gekend hebben sinds de gebeurtenissen met P. in 2015, gezien de financiële ondersteuning die zij van hen nadien nog kreeg voor haar studies. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij er niet in slaagt voormelde vaststellingen van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Immers dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij, in een poging voormelde motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, in haar verzoekschrift blijft steken in loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.4. Waar verzoekende partij inzake haar laattijdig verzoek om internationale bescherming stelt dat zij in eerste instantie meende een toekomstperspectief te hebben in Londen en dat zij pas wanneer haar toekomstplannen in het water vielen genoodzaakt was om in een ander land internationale bescherming aan te vragen, benadrukt de Raad de terechte motivering in de bestreden beslissing dat redelijkerwijze verwacht kan worden dat verzoekende partij, wanneer zij werkelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft in haar land van herkomst (haar eigen familie en de familie van P. die haar zouden willen vermoorden), zo snel mogelijk na haar aankomst in Europa zou proberen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen én zij hier niet meer dan een jaar mee zou wachten.

2.2.5. Wat betreft de uitleg van verzoekende partij voor het niet vermelden van de moord op P. en haar vrees ten aanzien van de vader van P. bij de Dienst Vreemdelingenzaken, met name dat zij, in de veronderstelling dat zij op het Commissariaat-generaal de mogelijkheid zou hebben haar relaas volledig weer te geven, bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen details heeft verteld en slechts de essentie van de problematiek heeft weergegeven, stelt de Raad vast dat verzoekende partij voorbijgaat aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat de moord op P. door haar vader en haar vrees voor de vader van P. bezwaarlijk details uit haar asielaanvraag kunnen worden genoemd.

2.2.6. Inzake de opmerking van verzoekende partij dat er op het moment van het overspel geen risico bestond dat iemand zou thuiskomen, aangezien iedereen naar het werk of naar de les was en haar moeder op dat ogenblik boodschappen was gaan doen, bemerkt de Raad evenwel dat zij geenszins absolute zekerheid hadden over wanneer hun familieleden zouden thuiskomen en dat het niet uitgesloten was dat iemand eventueel onverwacht vroeger zou terugkeren naar de woning. De Raad treedt verwerende partij bij in haar motivering dat het onaannemelijk is dat de dochter van een ex-talibancommandant, gezien de extreme opvattingen die de taliban- of ex-talibanstrijders erop nahouden, op dergelijke wijze – met name op een impulsieve manier zonder enige voorzorgsmaatregel te nemen in een omgeving waar men makkelijk ontdekt zou kunnen worden – het risico zou nemen om overspel te plegen waardoor ze haar leven en dat van verzoekende partij in gevaar zou brengen. De uitleg van verzoekende partij in haar verzoekschrift dat ‘op dat moment de lust bovenhand nam’, kan, gelet op de hiervoor beschreven context, evenmin volstaan om te verklaren waarom zij een dermate groot risico namen.

2.2.7. Waar verzoekende partij meent dat verwerende partij in haar motivering dat zij vage verklaringen aflegt over de persoon van P. en de familie van P. voorbijgaat aan het feit dat zij elkaar slechts 1,5 maand kenden, stelt de Raad vast dat verwerende partij hieraan geenszins voorbijgaat nu zij in de bestreden beslissing immers motiveert dat hoewel verzoekende partij slechts een kortstondige relatie had met P., redelijkerwijze van verzoekende partij verwacht mag worden dat zij over P. en haar familie toch enige kennis heeft aangezien zij beweerde dat zij veel aandacht aan haar besteed had, zij haar geholpen had en zij verschillende keren met haar gesproken had.

2.2.8. Omtrent het verweer van verzoekende partij dat “(h)et officieel adres van verzoeker in Pakistan (...) steeds bij zijn ouders (is) geweest”, dat “(v)erzoeker (...) echter formeel (was) wanneer deze verklaarde gedurende zijn laatste verblijfsperiode in Pakistan in een hostel te hebben geleefd uit veiligheidsoverwegingen”, en dat “(h)et (...) wel zo (is) dat hij om die reden steeds binnen, of ‘thuis’ bleef”, bemerkt de Raad evenwel dat het verblijf van verzoekende partij tijdens haar laatste verblijfsperiode in Pakistan in een hostel uit veiligheidsoverwegingen, waarvan zij gewag maakte tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (administratief dossier, stuk 4, notities CGVS, p. 24), nergens blijkt uit haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, nu zij daar slechts stelde dat zij “(d)e laatste maanden in Pakistan (...) voortdurend thuis (zat) uit angst om gearresteerd of gedood te worden door de politie of andere mensen” (administratief dossier, stuk 11, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dat zij met “thuis” het hostel zou hebben bedoeld, betreft een allerm minst overtuigende *post-factum* verklaring. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken gaf zij verder nog uitdrukkelijk aan dat zij tot aan haar vertrek uit Pakistan *verbleven* heeft op het adres van haar ouders (administratief dossier, stuk 10, verklaring DVZ, vraag 10). Haar verklaringen over haar verblijfplaats in Pakistan gedurende de laatste periode voor haar vertrek naar het VK zijn dan ook duidelijk inconsistent.

2.2.9. Daar waar verzoekende partij in verband met haar inconsistente verklaringen over het aantal keren dat zij terugkeerde naar Afghanistan tijdens de periode waarin zij P. voor het eerst zag, bemerkt dat het laatste bezoek in 2011 was, dat zij dit ook zo verklaard heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dat er echter niet gevraagd werd naar de frequentie van de bezoeken in dat jaar, waardoor men er verkeerdelijk vanuit ging dat dit een eenmalig feit was, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal aanvankelijk zelf uitdrukkelijk aangaf dat zij “1 keer in het jaar 2011” terugkeerde naar Afghanistan (notities CGVS, p. 14) om later dan weer expliciet te stellen dat zij in het jaar 2011 “100% meer dan één keer” is teruggekeerd naar Afghanistan (notities CGVS, p. 20). Deze uitdrukkelijke verklaringen zijn dan ook geenszins voor interpretatie vatbaar en zijn duidelijk inconsistent.

2.2.10. Waar verzoekende partij het feit dat zij nog steeds financiële ondersteuning ontving verklaart door de uitleg dat zij geen problemen heeft met haar eigen ouders en enkel een slechte relatie heeft met de neef van haar vader, Q., en diens familie, waaronder ook de ooms van verzoekende partij die met de zussen van Q. zijn getrouwd, duidt de Raad er evenwel op dat er in de bestreden beslissing op gewezen wordt dat verzoekende partij verklaarde dat zij na haar vertrek naar het VK enkele dagen bij haar oom verbleef en dat zij van hem – en dus niet van haar ouders – geld leende om het eerste deel van haar studies te betalen. Aangezien uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij haar familie ten schande zou hebben gemaakt, is het allerm minst logisch dat haar familie, wanneer zij werkelijk een buitenechtelijke relatie zou gekend hebben met de vrouw van haar neef, die tot conflicten zou hebben geleid, haar zou blijven steunen en haar studies zou blijven financieren.

2.2.11. Aangaande de opmerking van verzoekende partij dat de aanwezige tolk tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal haar trachtte te beïnvloeden, of te ‘helpen’, in het beantwoorden van de vragen, stelt de Raad vast dat verzoekende partij op geen enkele wijze *in concreto* uiteenzet op welke wijze de tolk haar beïnvloed heeft en/of op welke wijze dit haar verklaringen heeft beïnvloed. Dat de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud zou hebben getracht verzoekende partij te beïnvloeden blijkt evenmin op enerlei wijze uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoekende partij werd er bij de aanvang van haar gehoor op gewezen dat eventuele problemen (betreffende de tolk of andere) moeten worden gemeld, doch heeft zij dienaangaande geen enkele opmerking gemaakt (administratief dossier, stuk 4, notities CGVS). Dat de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing te wijten zouden zijn aan de tolk tijdens haar persoonlijk onderhoud, toont verzoekende partij dan ook op geen enkele manier aan.

2.2.12. Gelet op wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij in de motivering dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij beweerde overspel met P. en de problemen die zij als gevolg daarvan zou hebben gekend.

2.2.13. Wat betreft nog de bijgebrachte algemene informatie omtrent de wijze waarop overspel wordt bestraft in Afghanistan (bijlage 3 van het verzoekschrift), onderstreept de Raad dat uit wat voorafgaat is gebleken dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij beweerde overspel met P. en de problemen die zij als gevolg daarvan zou hebben gekend. Een loutere verwijzing naar de algemene toestand in haar land van herkomst volstaat geenszins om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.2.14.1. Verder merkt verzoekende partij nog op dat zij *de facto* een Pakistaan is en als dusdanig door de Afghaanse bevolking beschouwd wordt. Waar verwerende partij in de bestreden beslissing opmerkt dat zij verklaarde problemen te kennen omwille van haar Pakistaans accent in Afghanistan, bemerkt verzoekende partij dat zij hiermee vooral bedoelde taal- en cultuurproblemen te zullen kennen bij een terugkeer naar Afghanistan.

2.2.14.2. De Raad bemerkt evenwel dat verzoekende partij geenszins *in concreto* aannemelijk maakt dat zij louter omwille van haar lang verblijf in Pakistan bij een terugkeer naar Afghanistan problemen zou kennen met de lokale bevolking in Afghanistan. Verzoekende partij stelt slechts vaagweg dat zij taal- en cultuurproblemen zal kennen bij een terugkeer naar Afghanistan, zonder dit enigszins te concretiseren.

2.2.15. Waar verzoekende partij nog stelt dat zij verwesterd is en dat de islamitische normen haaks staan op het vrije gedachtengoed van verzoekende partij, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt waaruit blijkt dat zij omwille van haar verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en omwille hiervan gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd zal worden. Evenmin toont verzoekende partij, met haar loutere algemene en niet geconcretiseerde opmerking dat de islamitische normen haaks staan op haar vrije gedachtengoed, *in concreto* aan dat haar verblijf in Europa haar dermate verwesterd heeft dat zij bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zal kunnen aarden en haar leven er niet zou kunnen uitbouwen.

2.2.16. Waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift nog een bewijs van haar diploma *Msc. Global Finance* van de *Conventry University London* voegt (bijlage 4), merkt de Raad op dat dit enkel de studies van verzoekende partij in Londen aantoont, wat niet wordt betwist.

2.2.17. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.18. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij laat desbetreffende motivering evenwel totaal ongemoeid, waardoor de motivering van verwerende partij dat verzoekende partij zich aan de bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst kan onttrekken door zich ofwel in de regio Jalalabad/Behsud/Surkhrod ofwel in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar zij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt, onverminderd overeind blijft.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.19. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde

van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT